

[Finansministeren.]

absorberet gennem den Merimport, vi har haft, med det Resultat, at siden Nytaar 1946, kort efter at den nuværende Regering traadte til, er Pengemængden her i Landet reduceret fra 5 til 3 Milliarder Kr. Hvis vi regner den nødvendige Pengemængde til 1 Milliard Kr., hvad formentlig er Minimum, kan man da sige, at de ledige Penges Mængde er reduceret fra 4 Milliarder Kr. til knap 2 Milliarder Kr., altsaa til Halvdelen. Men Eengangsskatten er ikke færdigindbetalt, det samme gælder Skattebøder, Efterbetalinger, Konfiskationsbeløb o. s. v. Der vil endnu efter de øjeblikkelige Beregninger gennem disse Foranstaltninger indkomme godt og vel 1 Milliard Kr., som kan bruges til Sanering. Naar disse Ting, altsaa de Foranstaltninger, der er gennemført, har udtømt deres Virkning, vil da de ledige Penges Mængde være reduceret fra ca. 4 Milliarder Kr. til formentlig knap 1 Milliard Kr., altsaa reduceret til en Fjerdedel.

Maa jeg saa i øvrigt ikke sige, at Saneringsvirkningen af de gennemførte Foranstaltninger er jo dog blevet noget større, end det ærede Medlem Hr. V. Buhl havde ønsket, idet det er lykkedes ved Hjælp af Folketingets og Landstingets Flertal at faa gennemført en Afbetaling paa Reguleringskontoen med disse Midler i en noget større Udstrækning, end det ærede Medlem havde tænkt sig. Men i øvrigt er det den nuværende Regerings Hensigt, hvis vi faar Lov til at arbejde, at fortsætte Saneringsbestrebelseerne som hidtil gennem Skatter og gennem Laan og gennem en Fortsættelse af den Konsolideringspolitik, der har præget Statens Økonomi i den Tid, vi har siddet.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at Lovforslaget gennemføres med de af mig stillede Ændringsforslag.

V. Buhl: Det viser sig altsaa nu, at den samlede Aktion til Sanering af Pengesvæsenet svigter i Forhold til de i sin Tid anstillede Beregninger med omkring 1 Milliard Kr., naar man sammenlægger det Beløb, der mangler vedrørende Eengangsskatten, og det Beløb, som skulde komme mindre ind af de forskellige andre Kilder, som er nævnt. Det er klart, at over for den Opgave, som Eengangsskatten i Forbindelse med de andre Indbetalinger skulde løse, er det Beløb, som nu kan fremkomme, saa utilstrækkeligt, at jeg ikke nærer ringeste Tvivl om, at den højtærede Finansminister, hvis han havde kendt dette Beløb, dengang da Eengangsforslaget var fremme, selv vilde have erkendt dette. Vi for vort Ved-

kommende har fra første Færd været klar over, at Forslagene var utilstrækkelige.

Nu nævner den højtærede Finansminister, at Tallet 1 400 Mill. Kr. som samlet Udbytte efter vor Plan er for højt beregnet, og det er muligt, at det ikke fuldt svarer til, hvad der vilde være kommet ind. Paa den anden Side er jeg ganske overbevist om, at det ligger meget højt over det Beløb, den højtærede Minister nævnte. Det er imidlertid ikke det afgørende. Det afgørende er, at det Forslag, som kunde være blevet til et Æresminde for den højtærede Finansminister, hvis han havde vist sig at være den stærke Vilje og den faste Haand til at løse Opgaven, i Stedet for er blevet til et havareret Forslag, et Forslag, der nu ligger i den Bunke af forsømte Muligheder, som denne Regering vil efterlade sig. For veg var Jarlens Bue.

Ordføreren (Aksel Møller): Jeg skal ikke for mit Vedkommende genopfriske hele den Diskussion, vi havde om Eengangsskatteloven, dengang den blev vedtaget. Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at det Provenu, som det ærede Medlem Hr. V. Buhl bedømte sine Ændringsforslag fra dengang til, er et Provenu, der er oppe i Maanen og næppe havde meget med Livets Realiteter at gøre, selv om det var blevet gennemført. Men jeg vil gerne gøre en principiel Bemærkning.

Naar nu det ærede Medlem Hr. V. Buhl er tilbøjelig til at understrege, at de Lempelser, der fandt Sted i Eengangsskatteloven, skete under Pres fra konservativ Side, maa man være klar over, at vort Syn paa denne Lov hele Tiden har været det, at man, naar man vilde bruge den til Pengesanering, kom til at ramme ved Siden af. Ærede Medlemmer vil vide, at vort principielle Synspunkt var, at en langt, langt videre Kreds skulde have været med til et Eengangsoffer for at sanere Pengesvæsenet. Der er noget urimeligt i paa den ene Side at se Enken, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om ved Eengangsskattelovens Behandling, med en Formue paa 60 000 Kr. ramt, medens Manden, der ingen Formue har, men en Indtægt paa 60 000 Kr., ikke i den samme Sommer og ud fra det samme Synspunkt og til samme Formaal kommer til at præstere sin Del af Offeret.

Jeg har med Interesse lyttet til det ærede Medlem Hr. V. Buhl, og jeg har hørt ham stille det Spørgsmaal: Hvad saa, hvis dette ikke er tilstrækkeligt? Hvorfor ikke